

“ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਖੁਗਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ”

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #23

- VI. ਤੀਜੇ ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।
- ੜ. ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਸੇਵਕਾਈ (ਚੱਲਦਾ)
6. ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ (ਚੱਲਦਾ)
- ਅ. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:13-34)।
- ੲ. ਚੌਕਸੀ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:35-48)।
- ਸ. ਸਿਰ ਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:49-59)।
- ਹ. ਤੌਬਾ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 13:1-9)।
7. ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਇਕ ਬਿਮਾਰ ਔਰਤ (ਸੱਬਤ ਦਾ ਝਗੜਾ) (ਲੂਕਾ 13:10-21)।
- ੲ. ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਪਰਬ (ਲੂਕਾ 13:22; ਯੂਹੰਨਾ 10:22)।
1. ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਜਾਰੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10:23-30)।
2. ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਜਾਰੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10:31-39)।
- ੲ. ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ।
1. ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ‘ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:40-42; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 19:1, 2; ਮਰਕੁਸ 10:1)।
2. ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਅਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ (ਲੂਕਾ 13:23-35)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਫਲਿਸਤੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਕੇ, ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਪਰਬ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਵਧਣ ਨਾਲ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 12:22)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾਰ ਅਚਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਚਕਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ।¹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਵੇਂ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹੈ; 2 ਪਤਰਸ 1:12, 13, 15; 3:1)। ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ

ਕਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ, ਮਸੀਹ ਨੇ ‘ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ’ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ‘ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 13:52)।^੧ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੱਚਿਆਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ‘ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ’ ਸਚਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਾਂਗੇ।

ਲਾਲਚ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:13-34)

ਇਕ ਬੇਨਤੀ (ਆਇਤਾਂ 13-15)

ਜਦ ਯਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (12:1), ਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ: ‘ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਉਹ ਵਿਰਸਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਲਵੇ’ (ਆਇਤ 13)। ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 21:15-17)। ਸੁਆਲ ਖੜੇ ਹੋਣ ਤੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਬੀ ਲੋਕ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਸ਼ਾਇਦ (ਕਈਆਂ ਵਾਂਗ) ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇਕ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਛੇਤੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਝਗੜੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ (ਆਇਤ 14) ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੀੜ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ, ‘ਖਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਭ ਤੋਂ ਬਚੋ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੀਉਣ^੩ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ’ (ਆਇਤ 15)। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ‘ਲੋਭ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ‘ਹੋਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ’ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਇਸ ਦੀ [ਵਰਤੋਂ] ਬੁਰੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।’^੪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੋਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਲੋਭ’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਅਫਸੀਆਂ 4:19; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:5; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:11)।

ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਆਇਤਾਂ 16-21)

ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਕ ਧਨਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ‘ਉਹ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਾਧੇ’ ਨਾਲ ਸੀ (ਆਇਤ 15; KJV)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ‘ਮੂਰਖ’ ਸੀ (ਆਇਤ 20)।^੫

ਇਕ ਨਜ਼ਰੀਆ (ਆਇਤਾਂ 22-34)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਮੀਰ ਬੇਵਕੂਫ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਮਝਾਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੱਲਾਂ ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,^੬ ਪਰ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ (ਆਇਤ 31; ਮੱਤੀ 6:33 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ), ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਣਾ ਸੀ (ਆਇਤ 32)।^੭

ਫਿਰ, ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ‘ਪਰ ਸੁਰਗ ਵਿਚ

ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਨ ਜੋੜੋ' (ਮੱਤੀ 6:20)। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 'ਸੁਰਗੀ ਬੱਚਤ ਖਾਤਾ' ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੈ: 'ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਕੇ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਟੂਦੇ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਧਨ ਜੋ ਘੱਟਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਚੋਰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ, ਨਾ ਕੀੜਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ' (ਆਇਤ 33)।⁸ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਠੰਡੇ ਸਿਲ੍ਹਾਬ ਭਰੇ ਫਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਆ ਕੇ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ, ਕੀਮਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਫਰਨੀਚਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ? ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਤੇ ਸੁੱਕਣੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ⁹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਓ।'

ਹੋਰ, ਬਹੁਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ 12:13-34 ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ 'ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੀਉਣ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ' ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ¹⁰ ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਜਾਂ ਨਾਕਾਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਾਪਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਾਪਣ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।'¹¹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਕੀ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੈ।

ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੁਕਾ 12:35-48)

ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 35-40)

'ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਧਨ' ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕੇ: 'ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਤ ਚੇਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ' (ਆਇਤ 40)।¹²

ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਛੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ: ¹³ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਆਇਤਾਂ 36-38), ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਆਇਤ 39), ¹⁴ ਬੁੱਧਮਾਨ ਮੁਖਤਿਆਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਆਇਤਾਂ 42-46), ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਆਇਤਾਂ 47, 48)।

ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਦ ਚਾਹੇ ਆ ਜਾਵੇ।¹⁵ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, 'ਧੰਨ ਓਹ ਨੌਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਜਦ ਆਵੇ ਜਾਗਦਿਆਂ ਪਾਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਬਿਠਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ' (ਆਇਤ 37)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਸਤਰ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵਰਤਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ- ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 25:21; ਯੂਹੰਨਾ 14:1-3; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:4)।

ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 41-48)

ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਆਇਤ 41)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।¹⁶ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨੂੰ, 'ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਭਈ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਦ ਦੇਵੇ।' (ਆਇਤ 42)। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤਕ ਉਹ ਨੌਕਰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣਾ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 43, 44)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਉਹ ਮੁਖਤਿਆਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 45, 46¹⁷)। ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ; ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 23:2) ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 9:36; ਯੂਹੰਨਾ 10:12)।

ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, 'ਉਹ ਨੌਕਰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤਿਆਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੂਜਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਬਹੁਤ ਮਾਰ ਖਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਰ ਖਾਵੇਗਾ' (ਆਇਤਾਂ 47, 48)। ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਰਜਿਆਂ ਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹⁸ ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, 'ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦਾ ਲਿਖਤਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਮੰਗਣਗੇ' (ਆਇਤ 48)। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ, ਉਨ੍ਹੀਂ ਹੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 3:1)।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਸੁਆਲ ਤੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਆਮ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ (ਲੂਕਾ 12:41) ਕਿ 'ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।' ਖੁਦਾ ਖ਼ਾਸ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਆਮ ਢੰਗ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਉ ਲਿਵਿੰਗ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਸਮਝਦਾਰ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ... ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ... ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ' (ਆਇਤ 42)। ਪਰ ਜੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਚੁਲਾਂ ਨਾਲ ਐਨੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਬਹੁਤ' ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 'ਬਹੁਤ' ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੂਕਾ 12:47, 48 ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ¹⁹ ਇਸ ਲਈ, ਭਲਾ ਸਾਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? 'ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੇ ਸੁਣੋ' (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:7)।

ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:49-59)

ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 49-53)

ਆਪਣੇ ਫੇਰ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ (12:40), ਸਾਡੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ

ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਵਾਪਰਣੀ ਸੀ: ‘‘ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਆਇਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ! ਪਰ ਮੈਂ ਇਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੱਕੁਰ ਉਹ ਸੰਪੂਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਕੇਡਾ ਔਖਾ ਰਹਾਂਗਾ!’’ (ਆਇਤਾਂ 49, 50)। ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਉਸ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਣ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।²⁰ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਰਾਹ ਤੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਏ.ਟੀ. ਰੌਬਰਟਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਭਾਵ ਆਵੇਗਾ ...ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਲੁਕੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ ਝਲਕ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।’’²¹

‘‘ਧਰਤੀ ਤੇ ਅੱਗ ਲਾਉਣ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਲ ਕਰਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜੁਦਾਈ’’ (ਆਇਤ 51; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 10:34)। ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਫੁੱਟ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ‘‘ਇਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਰਹੋ’’ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ (ਮਰਕੁਸ 9:50)। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਰ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨੂੰ ‘‘ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖਣ’’ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14)।²² ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਕਬੂਲ ਕਰਨਗੇ, ਜਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਘਰ ਦੇ ਅਰ ਦੋ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਓਹ ਅੱਡੋ ਅੱਡ ਹੋਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਪਿਉ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਪੁੱਤਰ ਪਿਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਾਂ ਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅਰ ਧੀ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ, ਸੱਸ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਨੂੰਹ ਸੱਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ (ਲੂਕਾ 12:52, 53; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 10:35, 36)।²³

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਐੱਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਨ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਠੁਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 54-59)

ਜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਆਇਤ 56)। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਗ਼ਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ (ਆਇਤ 57)। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਦਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ‘‘ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ’’ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ (ਆਇਤਾਂ 54-56; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 16:2, 3)। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਂਦਿਆਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਝਗੜਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 58, 59; ਮੱਤੀ 5:25, 26 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੌਬਾ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 13:1-9)

ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਓ (ਆਇਤਾਂ 1-5)

ਸਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (ਆਇਤ 1), ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲੀਲੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੱਸਣ

ਲੱਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ' (ਆਇਤ 1) ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।²⁴ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਤੋੜਾ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਮੌਕੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ:

ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਇਹ ਗਲੀਲੀ ਸਭਨਾਂ ਗਲੀਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੁੱਖ ਸਹੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾ ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਲੋਆਮ ਦਾ ਬੁਰਜ²⁵ ਢੱਠਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੇ ਓਹ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਸਭ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਸਨ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ (ਆਇਤਾਂ 2-5)।

ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਮਾਰੇ ਜੇ ਵੀ ਗਏ ਸਨ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਬਿਪਤਾ ਪਈ। ਪਹਿਲਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ (ਯੂਹੰਨਾ 9:3)।²⁶ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਸਭ ਲੋਕ ਪਾਪੀ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 3:23) ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6:23)। ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ‘‘ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਲੂਕਾ 13:3, 5)। ਤੋਬਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਭ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਦਲਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਤੋਬਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਓਗੇ (ਆਇਤਾਂ 6-9)

ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਹੱਦ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 2:5, 6; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 8:20; ਆਮੋਸ 4:12)। ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਖਿਆ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 2:4; 2 ਪਤਰਸ 3:9)। ਉਸ ਨੇ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਇਕ ਅਸਾਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤਕ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ।²⁷ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਤਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੇ ਥਾਂ ਇਹਨੂੰ ਫਲ ਨਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬੇਫਲ ਅੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਖੇਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਥਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਿਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਕੌਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਫਲ ਹੀਨ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ: ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੁਰਗ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ (ਯੂਹੰਨਾ 16:8) ਹੋਰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭੇਜਣਾ ਸੀ।²⁸ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜੇ ਉਹ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ‘‘ਕੱਟੇ’’ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬਿਪਤਾ ਸਿਰ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ।²⁹

ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਭਾਵ ਉਸ ਲਈ ਫਲ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।³⁰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖੇਗਾ, “ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸੁੱਟੋ !” ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਲਈ ਆਖੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਣੋ: ਇਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁਣੇ ਹੈ।

ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 13:10-21)

ਜੋ ਅਨੰਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 10-17)

ਇਕ ਦਿਨ, ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁੱਝੀ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 10-13)।³¹ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਰ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ (ਆਇਤ 14)।³² ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 12: 11, 12)। ਇਸ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ:

ਹੇ ਕਪਟੀਓ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਬਲਦ ਜਾਂ ਗਧੇ ਨੂੰ ਖੁਰਲੀ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ? ਫੇਰ ਭਲਾ, ਇਹ ਤੀਵੀਂ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਵੇਖੇ ਅਠਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਬੰਨ੍ਹ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਹ ਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ? (ਆਇਤਾਂ 15, 16)।

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ‘ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋ ਗਏ’ (ਆਇਤ 17)।

ਜੋ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਏ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 17-21)

ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਕਈ ਲੋਕ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਪਰਤਾਪ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ਸੀ ’’ (ਆਇਤ 17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਨਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਹਰਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਖ਼ਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 18-21; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 13:31-33³³)।

ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 13:22; ਯੂਹੰਨਾ 10:22-39)

ਦੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ‘ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਹੋ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ’ (ਲੂਕਾ 13:22)। ਇਸ ਨਾਲ ਇਸੇ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਹੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਖੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:22-39)।

ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਪਰਬ ਲਈ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਗਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 10:22)। ਇਹ ਪਰਬ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਰਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਸੀ।³⁴ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮੱਕਾਬੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ *ਐਂਟਿਉਕੁਸ ਏਪਿਫੇਨੇਸ* ਰਾਹੀਂ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਮਰਪਣ³⁵ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਲਗਭਗ 165 ਈ.ਪੂ.)। ਅੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘ਸਮਰਪਣ’ ਜਾਂ ਹਨੁੱਕਾ (ਜਾਂ ਚਨੁਕਾਹ) ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਬ ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ (ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਯੂਹੰਨਾ 10:23)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਪਰਬ ਅੱਠ ਦਿਨ ਤਕ ਚੱਲਦਾ ਸੀ³⁶ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:23-30)

ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ‘ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ’ ਸੀ (ਆਇਤ 23)।³⁷ ਇਹ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਛੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਇਲਾਕਾ ਸੀ।³⁸ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ³⁹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ‘‘ਤੂੰ ਕਦ ਕੁ ਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿਚ ਰੱਖੇਗਾ? ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਹ’’ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ (ਆਇਤ 24)। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਕ ਅਰਥ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ,⁴⁰ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੁਆਵਾਂ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹਾਂ।’’⁴¹ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਖਿਸਤੁਸ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 25, 37, 38)।⁴²

ਯਕੀਨਨ ਹੀ, ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਆਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਕੁਫ਼ਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕੇ।⁴³ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ’’ (ਆਇਤਾਂ 25, 26)।

ਆਪਣੀਆਂ ‘‘ਭੇਡਾਂ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਚੰਗੇ ਅਯਾਲੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 1-18)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਆਇਤਾਂ 27-29⁴⁴) ਭਾਵ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕੋ ਹਾਂ’’ (ਆਇਤ 30)।

ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਬੇਪਰਤੀਤੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10:31-39)

ਮਸੀਹ ਦਾ ਫਿਰ ਗੁਸਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ (ਆਇਤ 31; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 8:59)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ‘‘... ਕਰ ਪਿੱਛੇ’’ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਵੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ‘‘ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ’’ (10:33)। ਉਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਦਿਓਤੇ’’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤ 34; ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 82:6)।⁴⁵ ਜੇ ਉਹ ਕੁਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ‘‘ਖੁਦਾ’’ ਆਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੁਫ਼ਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 35, ⁴⁶ 36)! ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ (ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ) ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ (ਆਇਤਾਂ 37, 38)।

ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਆਇਤ 39; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 7:44)। ਉਹ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ (ਆਇਤ 39; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 8:59)।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ

(ਮੱਤੀ 19:1, 2; ਮਰਕੁਸ 10:1; ਲੂਕਾ 13:23-35; ਯੂਹੰਨਾ 10:40-42)

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।⁴⁷ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ‘‘ਉਹ ਫੇਰ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:40)। ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਪਿਰੀਆ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।⁴⁸

ਪਿਰੀਆ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵ ਸਮਾਜਿਕ ਨੇਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ। ਪਰ ਨਦੀ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਰੀਆ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਸੀ।⁴⁹

ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ: ‘‘ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੇ’’ (ਮੱਤੀ 19:2)। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ (ਮਰਕੁਸ 10:1), ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ (ਮੱਤੀ 19:2), ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ (ਲੂਕਾ 13:32)। ‘‘ਬਥੇਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ‘ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ,⁵⁰ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਸੋ ਸੱਤ ਸੀ।’ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:41, 42)।

ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀਆਂ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਭਾਵ ਯਿਸੂ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰਾਂਗੇ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ (ਲੂਕਾ 13:23-30)

ਇਕ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜਿਹੜੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਕੀ ਉਹ ਵਿਰਲੇ ਹਨ?’’ (ਲੂਕਾ 13:23)। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਤੋਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ (ਲੂਕਾ 13:1-5)। ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ (ਮੱਤੀ 7:13, 14)। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੌਣ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮੇਲ ਤੇ ਸੀ:

- ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਤੰਗ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ (ਲੂਕਾ 13:24; ਮੱਤੀ 7:13, 14 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)।
- ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਹੀਂ (ਲੂਕਾ 13:25-27; ਮੱਤੀ 7:21-23 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)।
- ਕੁਝ (ਪਰਾਈ ਕੌਮਾਂ) ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 13:28-30; ਮੱਤੀ 8: 11, 12)।

ਮਸੀਹ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ (ਲੂਕਾ 13: 31-35)

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਐਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 31)। ਜਿਸ ਖਤਰੇ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਗਲੀਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੇਰੋਦੇਸ ਵੀ ਪਿਰੀਆ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਿਰੀਆ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੱਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਇਛਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 6: 14; ਲੂਕਾ 9:9; 23:8)।

ਫਰੀਸੀਆਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਕਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਰੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੜਬੜੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੋਂ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਂਸਭਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰੀਸੀ ਘਬਰਾ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਲੁੱਬੜੀ ਨੂੰ ਕਰੋ⁵¹ ਭਈ ਵੇਖ ਮੈਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਅਤੇ ਨਰੋਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੀਏ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ⁵²’’ (ਆਇਤ 32)। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਅੱਜ ਅਤੇ ਕੱਲ ਅਤੇ ਪਰਸੋਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਾਂ’’ (ਆਇਤ 33)। ਇਹ ਸਭ ਆਖਣ ਲਈ ਹੀ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਲਵੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ’’ ਦਾ ਗੁਪਤ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਨਬੀ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ’’ (ਆਇਤ 33)। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜੋ ਉਪਹਾਸਪੂਰਣ ਹੈ, ਅਰਥ ਹੈ, ‘‘ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਰੀਆ ਵਿਚ ਮਾਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵਾਂ। ਆਖਿਰ ਉਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਐਨੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ!’’ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਬਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਪੁਰਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 34, 35)⁵³

ਸਾਰ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਕਰਤਾ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ‘‘ਜੇ ਗੱਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਹ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਕਿੱਥੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ।’’ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ‘‘ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।’’ ਅਸਲ ਵਿਚ ‘‘ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਵੀਂ’’ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵਰਤਾਓ ਕਰੇ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘‘ਪੁਰਾਣੀ’’ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦੀ ‘‘ਨਵੀਂ’’ ਸਮਝ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਥਾਂ, ਨਵਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟਸ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:13-34) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ’’ ਪਰ ਪ੍ਰਵਚਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਵਚਨ (ਲੂਕਾ 12:13-21) ਅਗਲਾ ਪਾਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੋਬਾ ਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਲੂਕਾ 13:1-5)। ਫਲਦਾਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਲ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 13:6-9)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਲੇਖਕ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਉੱਥੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਕ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵੀ ਤਾਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ (ਕੁਝ 20; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 5)। ਜੇ ਪਿਤਾ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ²ਪਾਠ ਵਿਚ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਤੇ ਚਰਚਾ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 3 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਅਤੇ ਉਸਨੇ ... ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ³‘‘ਜ਼ਿੰਦਗੀ’’ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਪਰ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ- [bios] ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜਾ [zoa] ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਇੱਥੇ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ’’ (ਰਿਚਰਡ ਸੀ. ਟ੍ਰੈਂਚ, *ਨੋਟਸ ਆਨ ਦ ਪੈਰਾਬਲਜ਼ ਆਫ ਅਵਰ ਲੌਰਡ [ਵੈਸਟਵੁਡ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ; ਫਲੇਮਿੰਗ ਐਂਡ. ਰੇਵਲ ਕੰ., 1953], 338*)। ⁴ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ ‘‘pleonexia’’ ਦ ਐਕਸਪੈਂਡਡ ਵਾਈਨ’ਜ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਜ਼, ਸੰਪਾ. ਜੌਨ ਆਰ. ਕੋਹਲੇਨਬਰਗਰ III ਵਿਚ ਜੋਮਜ਼ ਏ. ਸਵੈਨਸਨ (ਮਿਨਿਆਪੁਲਿਸ: ਬੈਥਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1984), 245. ⁵ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੇ ਚਰਚਾ ਲਈ, ‘‘ਕਾਮਯਾਬ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ⁶ਲੂਕਾ ਨੇ ਲੂਕਾ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੂਕਾ 12:22-31 ਨਾਲ ਮੱਤੀ 6:25-34 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 12:33, 34 ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਤੀ 6:19-21 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ⁷ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡੇਕੁਸਤ ਦੇ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2)। ⁸1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:17-19 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਇਕ ਅਮੀਰ ਜਵਾਨ ਹਾਕਿਮ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 19:21)।

⁹ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਟਰੇਜ਼, 341 ਦੇ ਅਗਮਟਿਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ¹⁰ਵੇਖੋ KJV.

¹¹ਨੀਲ ਆਰ. ਲਾਈਟਫੁੱਟ, *ਦ ਪੈਰਾਬਲ ਆਫ ਜੀਜ਼ਸ, ਪਾਰਟ 1* (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰ., 1963), 74. ¹²ਇਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਮੱਤੀ 16:27 ਵਿਚ ਸੀ। ¹³ਯਿਸੂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ‘‘ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ (ਲੂਕਾ 12:41)। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਕਈ ਵਾਰ ‘‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਆਖਦੇ ਹਾਂ। ¹⁴ਮੱਤੀ 24:43 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਣਾਐਲਾਨੇ ਚੋਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਹਰਾਈ। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਲਈ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ¹⁵ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 25:1-13)। ¹⁶ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਵਾਰ ਕੀਤੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 24:45-51)। ¹⁷ਲੂਕਾ 12:46 ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਾਲਕ ‘‘[ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਖਤਿਆਰ] ਨੂੰ ਟੁੱਕੜੇ ਟੁੱਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।’’ ਇਹ ਯੂਯਾਨੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਕੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (ਆਇਤ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਆਇਤ ਦੇ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਤੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ) ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਮਾਰ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 47) ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ‘‘[ਉਸ ਦਾ ਲੱਕ] ਲੀਰ ਲੀਰ’’ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ¹⁸ਜੇ ਲੂਕਾ 12:47, 48 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:32; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:30)। ¹⁹ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੱਸੋ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ²⁰ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 10:38, 39. ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ‘‘ਡੋਬਣਾ’’ ਹੈ। ਰੂਪਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਣ ਤੇ, ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

²¹ਏ. ਟੀ. ਰੋਬਰਟਸਨ *ਇਪੋਕ੍ਰਜ ਇਨ ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਜੀਜ਼ਸ* (ਲੰਦਨ: ਹੋਂਡਰ ਐਂਡ ਸਟਾਊਟਨ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ), 127; ਰੋਬਰਟ ਡੰਕਨ ਕਲਵਰ, *ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁੱਕ ਹਾਊਸ, 1976), 179 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ²²ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:9; ਰੋਮੀਆਂ 12:18; 14:19; 1 ਥੰਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:13; ਯਾਕੂਬ 3:17; 1 ਪਤਰਸ 3:11. ²³ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਸਾਡੇ ਦੋ ਪਰਿਵਾਰ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ²⁴ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਬਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਖਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੌਨ. ਐਫ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਗਲੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਰਬਾਨ ਭੇਂਟ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ: ‘‘ਕੀ ਉਹ ਰੋਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨਾਲ ਉਹ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਮ ਬਲੀ ਕਰਕੇ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਸਨ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ?’’ (ਜੌਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ, *ਏ ਲੇਅਮੈਨ’ਜ਼ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੌਸਪਲਜ਼* [ਨੈਸ਼ਵਿੱਲੇ: ਬ੍ਰਾਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1961], 205)। ²⁵ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸੀਲੋਹ ਦਾ ਗੁਮਟ’’ ਯਰੂਸਲਮ ਵਿਚ ਸੀਲੋਹ ਦੇ ਕੁੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਰਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ

ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ²⁶ਯੂਹੰਨਾ 9:2 ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੁਆਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ²⁷ਇਹ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ²⁸ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ²⁹ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਚਰਮ 70 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਜਦ ਰੋਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 12:34, 35)। ³⁰ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ’ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 7:20; ਰੋਮੀਆਂ 7:4; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:11; ਤੀਤੁਸ 3:14)।

³¹ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ‘ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਨ’ ਸੀ (ਆਇਤ 11 ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾ ਮੂਲ ਅਨੁਵਾਦ; ਵੇਖੋ KJV.), ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ‘ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਿਆ’ ਸੀ (ਆਇਤ 16)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚੰਬੜਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਉਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ‘ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕੰਡੇ’ ਨੂੰ ‘ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਇਕ ਦੂਤ’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:7), ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਚੰਬੜਿਆ ਸੀ। ³²ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਵਿਚ ‘ਤੂਫ਼ਾਨ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਪਾਠ ‘ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ’ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ 9 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚਲੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਸੀ। ³³ਇਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਣ ਵਾਂਗ ਲੂਕਾ 13:18-21 ਉਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਦੇ ਵੱਲ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ³⁴*ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 1 ਵਿਚ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਬ’ ਵਾਲਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ। ³⁵ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈਕਲ ਦਾ ‘ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ’ ਹੈ। ਇਕ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੋਤ (2 ਮੱਕਾਬੀਆਂ 10:5) ਵਿਚ ‘ਹੈਕਲ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ³⁶ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਦੰਦਕਥਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤਾਜ਼ਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਤਕ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਅੱਠ ਦਿਨ ਤਕ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਲਾ ਤੇਲ ਬਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਸ ਪਰਬ ਨੂੰ ਜੋਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅੱਠ ਸਾਖਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਸੋਹਣਾ (ਮਿਨੋਰਾ) ਹੈ। ਪਰਬ ਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼, ਅੱਠ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਬਲਣ ਤਕ ਮਸ਼ਾਲ ਬਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ³⁷ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:11)। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਥਾਂ ਬਣ ਗਈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:12)। ਯਹੂਦੀ ਰਵਾਇਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਦੀ ਕੰਧ ਸੁਲੇਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:11 ‘ਉਸ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ)। ³⁸*ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 1 ਵਿਚ ਹੈਕਲ ਦਾ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖੋ। ³⁹ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ, ‘ਯਹੂਦੀ’ ਸ਼ਬਦ (ਯੂਹੰਨਾ 10:24) ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਹੈ। ⁴⁰ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 8:20; 9:6; 10:23; 12:8)। ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖ੍ਰਿਸਟਸ/ਇਲਾਹੀ/ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਹ ਇਕ ਕਾਰਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 5:18)। ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ‘ਸਾਫ਼’ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਖਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ

ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਸਕਣ।

⁴¹ਇਕੱਲਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ’ ਹੋਣਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 16: 16, 17, 20)। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ‘ਮਸੀਹ’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 9: 41; ਲੂਕਾ 2: 11, 26; ਯੂਹੰਨਾ 1: 41; 4: 25, 29; 9: 22. ⁴²ਉਸਦਾ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਵੀ ਟਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ⁴³ਅਖੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਮਸੀਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਫਰ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ (ਮੱਤੀ 26: 63–68)। ⁴⁴ਯੂਹੰਨਾ 10: 28, 29 ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ‘ਬੇਦੀਨੀ ਦੇ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੋਣ’ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕੌਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾੜ ਟੱਪਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਟੱਪ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 13), ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਤਕ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ‘ਖੋਹਣ’ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ⁴⁵ਮੋਰਮਨ ਲੋਕ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੀ (ਭਾਵ ਮਨੁੱਖ) ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਵਰਗੇ (ਭਾਵ ਰੱਬ) ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜ਼ਬੂਰ 82: 6 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 10: 34 ਦੀ ਅਜੀਬ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਆਇਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ⁴⁶ਆਇਤ 35 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰ ਲਓ: ‘ਲਿਖਤ ਦੀ ਗੱਲ ਬੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।’ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨ ਕਦੇ ਅਜਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ⁴⁷ਇਹ ਪਸਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਉਣ ਤਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਯਰੂਸਲਮ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ⁴⁸‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ’ ਵਾਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ। ⁴⁹ਉਸ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਇਕ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ (ਯੂਹੰਨਾ 11)। ਉਹ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ’ ਵਾਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ। ਪਿਰੀਆ ਤੋਂ, ਯਰਦਨ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ ਦੇ ਹੋਰ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ) ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਪਿਰੀਆ ਵਿਚ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ (ਮੱਤੀ 19: 1, 2; ਮਰਕੁਸ 10: 1; ਯੂਹੰਨਾ 10: 40) ਪਰ ਇਸ ਕਾਲ ਦੇ ਸੰਬਧ ਵਿਚ ਮਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਲੂਕਾ ਹੀ ਹੈ। ⁵⁰ਇਸ ਵਾਕ ਤੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

⁵¹ਇਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: ‘ਲੁੱਬੜੀ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ।’ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦਾ ਇਹ ਚੰਗਾ ਵਰਨਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਕਗਰਵੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਇਹ ‘ਇੱਕੋ ਇਕ ਘਿਨਾਉਣਾ ਸ਼ਬਦ’ ਹੈ ‘ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ’ ਹੋ (ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਐਂਡ ਫ਼ਿਲਿੱਪ ਵਾਈ. ਪੈਂਡਲਟਨ ਦ ਫ਼ੋਰਫੋਲਡ ਗੌਸਪਲ ਆਰ ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਫ਼ੋਰ ਗੌਸਪਲਜ਼ [ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914], 710)। ⁵²‘ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ’ ਦੀ ਥਾਂ KJV. ਵਿਚ ‘ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵਾਂਗਾ’ ਹੈ। ‘ਪੂਰਾ’ ਲਈ ‘ਪਰਫੈਕਟਡ’ ਯਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਅਖੀਰ’ ਜਾਂ ‘ਸੰਪੂਰਨ’ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ‘ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ’ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਆਖਦਿਆਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 19: 30)। ‘ਕੰਮ’ ਨੂੰ NASB ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੰਮ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ⁵³ਮੱਤੀ 23: 37–39 ਵਿਚ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ।